

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1T/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010778
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Philadelphus
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122010778.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica samosudcom JUDr. F. F., v trestnej veci obžalovaného A. W., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. novembra 2022 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

obžalovaný A. W. nar. XX.XX.XXXX Q. H., S. W. W. W., Š. X, S.. Č.. Q. Q. Q. Ú. Y. Ú. O. X, W. W. sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca október 2021 do mesiaca január 2022 nepravidelne, v priemere raz do mesiaca, a od mesiaca január 2022 do 14. 04. 2022 takmer každý deň, v prenajatom byte v Banskej Bystrici na ulici M. XX, verbálne a fyzicky napádal svoju intímnu priateľku T. O., W. A. I. X, A., v tom čase bývajúcu v uvedenom byte a to tak, že jej hrubo a vulgárne nadával, ponižoval ju vykrikovaním vulgárnych slov a bitím, kontrolovaním príchodov a odchodov, zakazoval jej stretávať sa s kamarátmi, pri hádkach ju udieral do tváre, plul na ňu, ťahal ju za vlasy, fackoval ju, vybil jej predný zub, ničil zariadenie bytu, mobilné telefóny, aby nemohla telefonovať, v nezistený deň v mesiaci december 2021 ju na verejnosti pred vinárňou Skackavá v Banskej Bystrici na ulici Železničarska napadol údermi rúk po hlave následkom čoho spadla na zem, kde ju kopol do hlavy, do oblasti tváre, dňa 01.11.2021 ju napadol tak, že jej držal hlavu vo vankúši, udieral ju a ťahal ju za vlasy, čím jej spôsobil pomliaždenie s krvným výronom pod pravým okom a pomliaždenie koreňa nosa, dňa 14.04.2022 ju napadol tak, že ju rukami bil do oblasti hlavy, spôsobil jej pri tom pomliaždenie ľavej ušnice, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, pomliaždenie podočnicovej oblasti obojstranne a pomliaždenie IV. a V. prsta pravej ruky, svojím konaním ohrozoval fyzické a psychické zdravie T. O., vyvolával v nej pocity strachu, stresu a obavy o život a zdravie, čoho následkom bol rozvoj postraumatickej stresovej poruchy, ktorá u T. O. trvá minimálne od dátumu posledného útoku (14.04.2022) do dňa vyšetrenia znalcom psychiatrom (07.07.2022),

teda

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobovaním rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a takým činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje :

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3, písm. d) Trestného zákona, § 46 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému UNION, zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831, vo výške 42,50 Eur na účet zdravotnej poisťovne vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu: SK27 8180 0000 0070 0028 0948, konštantný symbol: 0058, variabilný symbol: 2270000597.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného UNION, zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831 so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú T. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. A. I. XXX/X, A. s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom hlavného pojednávania bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica číslo 1 Pv 117/22/6601-41 z 06.10.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že v období od mesiaca október 2021 do mesiaca január 2022 nepravidelne, v priemere raz do mesiaca, a od mesiaca január 2022 do 14. 04. 2022 takmer každý deň, v prenajatom byte v Banskej Bystrici na ulici Horná 71, verbálne a fyzicky napádal svoju intímnu priateľku T. O., W. A.Č. I. X, A., v tom čase bývajúcu v uvedenom byte a to tak, že jej hrubo a vulgárne nadával, ponižoval ju vykrikovaním vulgárnych slov a bitím, kontrolovaním príchodov a odchodov, zakazoval jej stretávať sa s kamarátmi, pri hádkach ju udieral do tváre, plul na ňu, ťahal ju za vlasy, fackoval ju, vybil jej predný zub, ničil zariadenie bytu, mobilné telefóny, aby nemohla telefonovať, v nezistený deň v mesiaci december 2021 ju na verejnosti pred vinárňou Skackavá v Banskej Bystrici na ulici Železničarska napadol údermi rúk po hlave následkom čoho spadla na zem, kde ju kopol do hlavy, do oblasti tváre, dňa 01.11.2021 ju napadol tak, že jej držal hlavu vo vankúši, udieral ju a ťahal ju za vlasy, čím jej spôsobil pomliaždenie s krvným výronom pod pravým okom a pomliaždenie koreňa nosa, dňa 14.04.2022 ju napadol tak, že ju rukami bil do oblasti hlavy, spôsobil jej pri tom pomliaždenie ľavej ušnice, zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov, pomliaždenie podočnicovej oblasti obojstranne a pomliaždenie IV. A V. prsta pravej ruky, svojím konaním ohrozoval fyzické a psychické zdravie T. O., vyvolával v nej pocity strachu, stresu a obavy o život a zdravie, čoho následkom bol rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá u T. O. trvá minimálne od dátumu posledného útoku (14.04.2022) do dňa vyšetrenia znalcom psychiatrom (07.07.2022).

Súd podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v uvedenom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci.

Splnomocnenec poškodenej T. O. vo vzťahu k škode uviedol, že si v trestnom konaní uplatňuje nárok na náhradu škody za rozbitý mobilný telefón, ktorého hodnota podľa poškodenej bola 200,- Eur. Poškodená v prípravnom konaní ani do dňa konania hlavného pojednávania nepredložila podklady preukazujúce výšku hodnoty mobilného telefónu. a preto ich splnomocnenec nevedel súdu predložiť.

Poškodená zdravotná poisťovňa UNION, a.s. si v prípravnom konaní uplatnila náhradu za vynaložené liečebné náklady na ošetrovanie poškodenej T. O. vo výške 130,66 Eur.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku kladne, súd preto prijal vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku. Súd následne u obžalovaného vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ust. § 34 ods. 1 až ods. 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukazuje na základné pravidlá dôležité pre ukladanie trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel

trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výhovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochranných práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosť jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja, správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobitných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členov spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie spomenutých základných zásad ukladania trestov súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že obžalovaný je evidovaný ako živnostník, aktuálne bez stabilného pracovného príjmu, podniká v stavebníctve, od štátu nepoberá žiadne sociálne dávky a nie je evidovaný ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Trvalý pobyt má nahlásený na adrese Š. X, W. W., ale reálne sa tam nezdržiava už niekoľko rokov. Svoju ohlasovaciu povinnosť týkajúcu sa trvalého a prechodného bydliska si neplní. Do januára 2022 býval na adrese D. XX, W. W. J. P. W., ktorá zomrela. Potom býval na adrese Horná 71, Banská Bystrica u poškodenej Dariny Karasovej, od ktorej odišiel pred veľkou nocou a odvtedy sa zdržiaval u rodičov v obci H., Č. A. Č.. XXXX. Jeho rodičia tam vlastnia rodinný dom. Obžalovaný je slobodný, má 3 deti X. W.čka vo veku 22 rokov, ktorý je už dospelý, ale nevie, či je samostatne zárobkovo činný, pretože s ním už nebol v kontakte dlhší čas, asi jeden rok. Tiež má dcéru D. Č., ktorá je taktiež dospelá, tá sa vydala a má ešte syna Y. I. Q. Q. XX H., na jeho výživu aktuálne neprispieva žiadnou sumou, pretože matka odo neho tieto peniaze nežiada. Nie je vlastníkom žiadnych vecí väčšej hodnoty a nedisponuje ani žiadnymi úsporami.

Z Ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný nebol v minulosti priestupkovo postihnutý.

Z odpisu z Registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný. V súčasnosti má všetky odsúdenia zahladené, aktuálne sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Pokiaľ ide o charakter páchanej trestnej činnosti z odpisu z Registra trestov vyplýva, že v minulosti bol dvakrát

odsúdený za majetkovú trestnú činnosť (sp. zn. 5T/35/1993, sp. zn. 2T/30/1998), trikrát za násilnú trestnú činnosť (sp. zn. 2T/22/1996, sp. zn. 4T/88/1996, sp. zn. 4T/66/2007) a trikrát za neplnenie vyživovacej povinnosti (sp. zn. 4T/60/2010, sp. zn. 4T/52/2014, sp. zn. 1T/13/2019).

Z hľadiska spôsobu spáchania trestného činu súd zobral do úvahy, že obžalovaný sa dopúšťal uvedeného konania proti poškodenej T. O. pomerne krátku dobu - počas štyroch mesiacov, avšak spôsobil jej svojim konaním ťažký následok v podobe rozvoja postraumatickej stresovej poruchy. Z hľadiska zavinenia, obžalovaný konal úmyselne - v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona. Pokiaľ ide o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, obžalovanému poľahčovali tri okolnosti, a to že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona), že sa k spáchaniu skutku priznal a skutok úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Priznanie uskutočnil prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § o vine podľa § 357 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní, pričom opakovane na hlavnom pojednávaní prejavil úprimnú ľútosť nad svojim konaním. Súd obžalovanému priznal aj okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože obžalovaný napomáhal pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, keď sa ku skutku priznal už v prípravnom konaní a svoje priznanie zopakoval aj v konaní pred súdom, keď svojim vyhlásením o vine umožnil súdu prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu okolnosť.

V danom prípade bol druh trestu určený ustanovením § 208 ods. 3 Trestného zákona, teda na sedem až pätnásť rokov a vzhľadom na výmeru trestnej sadzby nemohol súd ukladať s ohľadom na ust. § 34 ods. 6 Trestného zákona obžalovanému iný druh trestu, než trest odňatia slobody. Pre prevládajúci pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi v pomere 3 : 0, súd znížil podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z pätnástich rokov na dvanásť rokov a štyri mesiace postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu súd skúmal aj to, či sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a podobne. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

V súvislosti s vyššie uvedeným súd starostlivo sa zaoberajúc okolnosťami prípadu považoval za nutné poukázať najmä na skutočnosť, že žiadne okolnosti nenasvedčovali tomu, že obžalovaný sa priznal účelovo a špekulatívne s cieľom dosiahnuť zníženie trestu. Ku skutku sa priznával už v prípravnom konaní a svoje priznanie a oľutovanie zopakoval aj na hlavnom pojednávaní. Súd zohľadnil v jeho prospech absolútnu prevahu poľahčujúcich okolností v pomere 3 : 0, ktorá skutočnosť bola takou okolnosťou prípadu, ktorá oprávňovala súd k aplikácii ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona, a to aj z toho dôvodu, že súd bol presvedčený, že na prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti bude v tomto prípade postačovať aj trest krajšieho trvania, vo výmere štyroch rokov, teda pod zákonom stanovenú spodnú hranicu sedem rokov odňatia slobody, pričom súd rešpektoval limitačné obmedzenia ustanovenia § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona pri určení výšky trestu, kde nemohol uložiť trest kratší ako dva roky. Súd zároveň uvádza, že aj keď je trest uložený pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, aj tak ide o pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ust. § 34 Trestného zákona, t. j. chrániť spoločnosť pred páchatelmi takýchto trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a tiež tým výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu súd reagoval zmiernením tvrdosti zákona a to mimoriadnym znížením trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, pretože pri povinnom rešpektovaní všetkých zákonných zásad na ukládanie trestov by inak mohlo prísť k neadekvátnemu potrestaniu obžalovaného.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu, súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, a preto ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na jeho výkon do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, kde bude jeho prevýchova riadne zabezpečená.

Keďže protiprávnym konaním obžalovaného bola spôsobená škoda podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku súd posudzoval aj oprávnenosť a výšku uplatneného nároku poškodených v trestnom konaní. Poškodená T. O. v prípravnom konaní vzniesla nárok na náhradu škody vo výške 200,- Eur titulom zničeného mobilného telefónu, o čom nepredložila v prípravnom konaní žiadne relevantné dôkazy preukazujúce uvedenú skutočnosť a hodnotu zničenej veci. K snahe konvalidovania tohto stavu nedošlo ani na hlavnom pojednávaní a keďže si poškodená svoj nárok neuplatnila riadne a včas, súd ju s jej nárokom odkázal na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku. Poškodená UNION zdravotná poisťovňa, a.s. si svoj nárok riadne a včas uplatnila v prípravnom konaní a vyčíslila ho vo výške 130,66 Eur titulom vynaložených liečebných nárokov na zdravotnú starostlivosť pre poškodenú T. O.. Z výpovede poškodenej T. O. v prípravnom konaní zo dňa 08.07.2022 vyplynula skutočnosť, že zásah ambulantného špecialistu za obdobie od 15.02.2022 do 24.02.2022 s nákladmi vo výške 88,16 Eur nesúvisel so spáchaným trestným činom, ale s rezným zranením na ruke nesúvisiacim s konaním obžalovaného. Uplatnený nárok v časti 88,16 Eur súd preto poškodenému nemohol priznať, keďže k jeho vzniku nedošlo v príčinnej súvislosti so spáchanou trestnou činnosťou, preto súd poškodenej UNION zdravotnej poisťovni, a.s. priznal len nárok na náhradu škody vo výške 42,50 Eur a so zvyškom nároku ho odkázal podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku na civilný proces.

Poučenie:

Proti výroku o vine tohto rozsudku nie je prípustné odvolanie. Proti výrokom o treste a o ochrannom opatrení je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svojom prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.